

Изказване на г-н Панчо Малезанов, представител на НПО „Бащи за отговорно родителство”

Уважаеми госпожи и господа,

Не искам да се конфронтирам с никой от уважаваните капацитети, присъстващи тук, но смятам, че тези болезнени въпроси трябва да се разрешат СЕГА, а не след години – с поправки и допълнения.

Очакванията ни са – да бъде прекратена порочната практика на забрана на нашата любов и грижа към децата ни! Ние бащите (а понякога и някои майки) в България имаме права само на хартия. На практика ние сме лишени от правото да бъдем родители, без съдът да го е постановил. Нямаме право даже да ги лекуваме, когато се налага. Принудени сме да се примиряваме и с факта настройващите децата ни бивши половинки да спират развитието на изявените им таланти. Като връх на всичко това, българският съд дава възможност на родителя-агресор да изведе детето в чужбина! Е, не е ли близко до ума, че родител, който може да пречи на здравето на детето си и на развитието му, като връх на войната срещу другия може да го отвлече в друга държава???

Настояваме нашите деца да не са “полу-европейци”, а истински такива. Не считам, че моето дете е с нещо по-недостойно от всяко едно друго на територията на Европейския съюз.

Настройването на деца от родители със сигурност е факт и в другите страни членки на ЕС, но съществена е разликата в третирането на проблема. Там настройващият детето има страх от прилагане на закона и загубване на правата си на родител при НАСЪСКВАНЕ на детето срещу другия. Настоявам да не заравяме глава в пясъка, позовавайки се на порочната съдебна практика в момента, а да гледаме напред, защото мечтая законодателните промени да са за близкото и по-далечно бъдеще, а не според нагласите сега. Ако в близкото минало разсъждавах така, то сега вие жените нямаше да имате право даже да гласувате.

По въпроса за това деца да съдят родители:

Убеден съм, че повечето деца ще бъдат наказани от настройващите ги родители да заведат всевъзможни дела срещу другия, след като навършат 14 години. При бащи-насилници би трябвало да има достатъчни мерки в Наказателния кодекс. Нека да има забрани за 30 или 300 метра за тях.

Българският законодател не си задава въпроса защо едно дете се изправя в съда срещу родител, наизустило исквата молба на родителя-агресор, и заявява: „АЗ НЕ ИСКАМ ДА ТЕ ВИЖДАМ!” и с какви непочтени прийоми се постига това. Трябва ли да приемаме ТЕРОРА над детската психика за даденост? Даваме ли си сметка за това, какви са пораженията върху оформящата се крехка психика и характер на детето? Именно тук можем да използваме научните разработки на психолози и юристи от Европейския съюз и САЩ. През 2011 г. *синдромът на родителско отчуждаване* ще бъде регистриран като болестно състояние.

В българския съд не се приемат доказателствата за настройването на детето и забраната на тъй ценните лични контакти. Кога тук ще се проумее, че се развеждаме с партньорите си, а не с децата си?

Споменато беше за равнопоставеност на уикендите. А делничните дни къде са?

За мен идеалният режим на лични контакти е този, при който няма повече от 3 дни, в които дете и родител не са се видели поне за 4 часа. Тази регулярност на отношенията защитава най-пълно висшите интереси на детето и нашите на обичащи го родители.

Бих бил благодарен на авторитетните специалисти от Холандия за коментар по поставените от мен въпроси.